

KÝ SỰ CHUYẾN DU HÓA THỤY SĨ

Tháng 9- 2011

Sau khi bế giảng khóa ngắn hạn 4 ngày tại Toulouse vào 12 giờ trưa, không kịp dùng cơm, cô Minh Anh, Hội trưởng Hội TTK Toulouse, tháp tùng SC Triệt Như, ra phi trường ngay để kịp chuyến bay qua Geneva . Sở dĩ phải đi gấp là vì đường bay ngắn rất ít có chuyến bay đúng ngày giờ mình chọn. Thành ra chiều hôm đó chúng tôi gặp lại cô Huệ Thuận và ông Đức; cả 2 vị đề nghị ngày hôm sau được rảnh, mời chúng tôi trở qua Pháp đi thăm Làng Tulette tại thành phố Avignon, nơi 2 vị sở hữu 1 ngôi nhà rộng 7 phòng ngủ, có vườn trồng nho làm rượu, vườn bắp và cây ăn trái. Hai vị phát tâm nếu Đạo tràng Paris muốn thì có thể tổ chức các khóa nhập thất tại đây, vì nơi này hiện để trống.

Từ Thụy Sĩ trở qua Pháp bằng đường bộ, biên giới chỉ là 1 trạm trên xa lộ có lính biên phòng vài người mặc đồng phục, chỉ nhìn ngắm sơ sơ trong xe rồi ngoắc tay cho phép xe chạy tiếp. Chúng tôi được dịp ngắm phong cảnh thôn quê, rừng núi hai bên đường. Dãy Pré- Alpes chạy dài giữa biên giới Pháp và Thụy Sĩ, còn dãy núi Alpes thì nằm trong lãnh thổ Thụy Sĩ. Vì thế, điểm đặc biệt trên con đường đi này là có rất nhiều đường hầm, xe cứ chạy 1 đôi là chui vào đường hầm, ban đầu chúng tôi còn lăm lăm đọc tấm bảng ở cửa vào mỗi đường hầm, ghi tên, ghi chiều dài bao nhiêu thước, có cái chỉ dài vài trăm thước, như là chỉ chui qua đồi, có những đường hầm dài 2000- 3000 m, chui qua núi. Lần thản nhớ tới câu nói “thấy ánh sáng cuối đường hầm” trong sách vở.

Hai bên đường phong cảnh vùng Avignon và Thụy Sĩ tương tự nhau ở chỗ rất nhiều vườn trồng nho để làm rượu, và chen lẫn là những cánh đồng trồng bắp. Ngoài ra là những cánh đồng cỏ xanh chạy dài cắt xén phẳng lì như những tấm thảm nhung xanh tươi mát mắt.

Đến nơi, sau khi tham quan khu nhà ở, chúng tôi xách rổ ra vườn. Mấy cây táo trái chín đỏ rụng đầy gốc cây, cây lê cũng vậy, trái figs chín trên cây chim ăn gần hết. Chúng tôi hái trái mang về. Vườn nho trái đã chín, vài ngày nữa là gặt. Bên cửa ra vào nhà, có mấy gốc nho như cổ thụ, cao ngang nóc nhà, phải bắt thang mới hái được. Đây là nho để ăn, ngọt lịm. Sau bữa trưa đạm bạc, chúng tôi trở về Thụy Sĩ để kịp

sáng ngày mai khai giảng khóa tu học.

KHÓA CĂN BẢN 78

Từ ngày 17 đến ngày 23- 7- 2011 (7 ngày). Khóa này tuy học đủ 7 ngày nhưng vì có 3 người Thụy Sĩ nên phải thông dịch thêm tiếng Pháp. Từ trước đã dự định cô Minh Thanh thông dịch, nhưng mấy ngày cuối bên Toulouse, cô Minh Thanh không khỏe nên cô hủy bỏ chuyến bay và ở lại Toulouse. Cho nên cô Huệ Thuận đảm nhiệm việc

Áo và Đức.

Phòng giảng là 1 tòa nhà hình bát giác (tương tự như vậy), tường bằng kính, thiên sinh ngồi nhìn ra phong cảnh bên ngoài như một bức tranh sơn thủy tĩnh lặng, dễ thư giãn thoải mái. Tuy chỉ là một khóa căn bản, nhưng nhờ tổ chức ở nơi này, tất cả thiên sinh đều phải ăn ở tại chỗ, nên mặc nhiên trở thành một khóa nhập thất.

Những ngày cuối khóa Ban chấp hành Đạo tràng Paris qua yểm trợ. Anh Quang Đạo, Tổng thư ký Hội TTK Paris, cô Minh Y, Trưởng Đạo tràng Paris, cô Từ Tâm Chánh, Thủ quỹ và cô Minh Duyên, Trưởng ban Tu học. Người đứng giữa trong hình bên cạnh là cô Minh Anh, Hội trưởng HTTK Toulouse. Hình chụp trong phòng ăn, trên lầu của phòng giảng.

thông dịch. Cô Huệ Thuận là Hội trưởng Hội TTK Lausanne.

Khóa Căn Bản 78 được tổ chức tại một trung tâm có tên: Vaumarcus Le Camp, nằm bên cạnh Hồ Neuchâlet, xa xa là dãy núi Alpes xanh thẳm. Phong cảnh thiên nhiên thật đẹp.

Hồ Neuchâlet là 1 hồ lớn của riêng Thụy Sĩ tức là nằm trọn trong lãnh thổ Thụy Sĩ. Ngoài ra còn có hồ Lemán ở Lausanne và Geneve một nửa chia với nước Pháp. Ở phía bắc Thụy Sĩ có hồ Constance ở biên giới của Thụy Sĩ,

Thời khóa sinh hoạt cũng tương tự những khóa chuyên tu nhập thất khác. Buổi sáng 6 giờ, thiên sinh bắt đầu tụ tập về phòng học, trước khi vào chỗ để ngồi thiền, thiền hành 3 vòng trong phòng, vì lúc này bên ngoài trời còn chưa sáng và thời tiết còn lạnh. Vì là khóa căn bản, có những thiên sinh chưa biết tập thiền nên giờ ngồi thiền chung buổi sáng sớm và buổi tối trước khi ngủ nghỉ được qui định chỉ có 30 phút thôi. Về khí công thì có 30 phút buổi sáng sau khi ngồi thiền và 30 phút buổi chiều sau giờ

học. Những khi trời nắng ấm, thiền sinh thiền hành ngoài trời với chủ đề “không nói” bước 1.

Anh Quang Đạo từ Paris qua, có mang theo máy đo Điện não đồ, nên trong ngày gần cuối khóa học, anh đã đo cho thiền sinh. Hầu hết đều dụng công pháp “Không nói”, một thiền sinh dụng công nghe tiếng chuông. Kết quả khả quan, không ai còn dạng sóng não Beta, là dạng còn nói thầm nhiều. Một số có dạng sóng não Alpha, tâm bắt đầu tĩnh lặng tương ứng với Samatha là phương thức Thiền Chỉ, cũng có thiền sinh kinh nghiệm chút chút dạng sóng Theta nhưng không vững chắc.

Ngày cuối cùng theo thông lệ là bế giảng. Chúng tôi phải trả phòng sau bữa ăn trưa, thành thử chiều hôm trước thiền sinh có

1 buổi sinh hoạt chung đến khuya.

Sau bữa cơm chiều hôm đó, tất cả tề tựu về

phòng giảng, mục đầu tiên là buổi thuyết trình về đề tài : “Dinh dưỡng” của cô Huệ Thuận bằng tiếng Pháp. Tiếp theo là chương trình văn nghệ, tuy là “cây nhà lá vườn”, cũng gọi là “văn nghệ dã chiến”, nhưng cũng vui nhộn. Đặc biệt nhất là màn trình diễn võ thuật của 1 thiền sinh Thụy Sĩ là ông Denis. Tiếp theo là màn trình diễn vài thế tấn công và phản công giữa ông Denis và ông Đức. Các bạn thiền sinh Thụy Sĩ cũng ca hát hòa đồng chung với các bạn Việt Nam.

Ngày bế giảng, sau khi dọn dẹp và trả phòng xong, đoàn chúng tôi lên xe ra về. Theo chương trình dự định, chúng tôi tranh thủ đi 1 vòng tham quan hàng làm cheese “Gruyères”. Nhưng đến nơi thì đã trễ, chúng tôi chỉ vào được cửa hàng bày bán cheese, mỗi người mua 1 vài loại cheese mang về. Trạm tham quan thứ 2 là hàng làm chocolat Nestlé. Ở đây, chúng tôi được vào bên trong

xem tiến trình biến chế để làm thành kẹo chocolat. Đủ loại, đủ kiểu, tha hồ thưởng thức “free”.

Đường phố Thụy Sĩ cây cối xanh tươi, xứ sở này đặc biệt là có rất nhiều hồ nước trong xanh, rặng Alpes cũng xanh thắm. Qua cửa kính xe, một lần, chúng tôi có đọc nhanh được 1 hàng chữ ghi trên 1 tấm bảng nhỏ bên đường, đến nay vẫn còn nhớ, đó là “Foyer la Rose des Vents”. Chúng tôi hiểu đó là bảng chỉ đường đến “khu cư xá Hoa Hồng của Gió”. Mặc dù chưa trông thấy tận mắt nơi này, nhưng mấy chữ “La Rose des Vents” vẫn còn vương vấn cho tới nay.

Houston, ngày 20- 11- 2011

TN